

Dr Stärcke, naar hij mij mededeelde, ze gevonden heeft. Ook Zweden wordt als vindplaats opgegeven, maar daar is ze echter nooit meer teruggevonden. De tweede soort is *Camponotus ligniperda* Latr., die tot nog toe alleen in het Oosten en het Zuiden van ons land gevonden is. Het is een Noordelijke soort, die naar het Zuiden toe alleen in de bergen voorkomt. Het genus kwam reeds voor in de Baltische barnsteen, echter niet in de Sicilische barnsteen.

Subfamilie: *Myrmicinae*.

Genus *Myrmica* Latr.

Nauwkeurige opgaven omtrent de verspreiding zijn mij over dit geslacht nog niet bekend. Het schijnt echter een boreaal genus te zijn (vgl. Emery, 1913, *Le origini e le migrazioni della fauna mirmicologica di Europa*, 1913). Ook in de Baltische Barnsteen is dit geslacht gevonden met soorten, die ten zeerste lijken op onze tegenwoordige species.

7/. *M. laevinodis* Nyl.

Dit is een vrij algemeene mier in Meijndel. Ze nestelt dikwijls in rotte boomen. Ze onderscheidt zich zeer gemakkelijk van de volgende door de veel kortere doorns op het middensegment, zie fig. 5 en 6. Ook is zij meestal lichter van kleur.

8/. *M. ruginodis* Nyl.

Deze soort komt in Meijndel minder voor dan de voorafgaande. In de toekomst is het noodig zeer nauwkeurig de verspreiding van deze twee soorten in Meijndel na te gaan. Beide soorten kent men uit bijna geheel Europa. *M. ruginodis* Nyl. komt echter nog

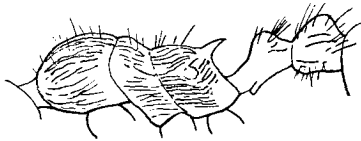

Fig. 5. *Myrmica laevinodes*. $\times 18.5$ ♀.

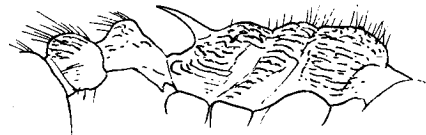

Fig. 6. *Myrmica ruginodes*. $\times 18.5$ ♀.

in N.-Italië voor, terwijl *M. laevinodis* Nyl. daar niet meer voorkomt. Deze laatste gaat echter veel verder Oostwaarts tot in Oost-Siberië.

10/. *M. sabuleti* Meinert.

Slechts éénmaal is deze soort door mij als gevleugelde wijfjes (6 September 1924) in Meijndel in groote getalen gevangen. Verder is hij door niemand in Meijndel waargenomen. Nauwkeurig onderzoek zal moeten uitmaken of deze mier in Meijndel voorkomt. Indien niet, dan moet zoo mogelijk de reden worden opgespoord, waarom hij zich niet in Meijndel gevestigd heeft.

Deze soort is pas de laatste tijd in 3 soorten verdeeld: *M. sabuleti* Meinert, *M. scabrinodis* Nyl = *M. specioides* Bondroit, en een nog onbenoemde derde soort. Zie hierover: Stärcke, entomologische berichten no. 149, pg. 91. De geheele systematiek van het genus *Myrmica* is nog zeer onzeker en een grondige revisie van alle soorten is zeer noodig. De verspreiding van bovengenoemde soort is dus zeer moeilijk op te geven. Ze schijnt echter meer Zuidelijker voor te komen dan de twee andere soorten. Ook over de verspreiding in ons land weten we nog zeer weinig. De twee andere tot nu toe in ons land gevonden Myrmicasoorten zijn: *Myrmica rugulosa* Nyl en *M. schencki* Em. *M. rugulosa* Nyl, die tot nu toe alleen in Nederlandsch-Limburg gevonden is, is verder over geheel Midden- en N.-Europa verspreid, en komt ook nog in Siberië voor. De tweede soort *M. schencki* Em stond tot kort geleden als *lobicornis* in onze faunistische lijsten. Deze soort schijnt algemeener in Nederland te zijn dan men tot nu toe dacht. Ze is uit Zuid-Limburg en uit Den Dolder bekend. Zelf vond ik hem onlangs op de Wageningsche berg. De vindplaatsopgaven van Dr. Bos moeten opnieuw gecontroleerd worden. Het is een Midden-Europeesche soort, die ook in Azië tot in Mandschoerië voorkomt.

Genus *Leptothorax* Mayr.

Subgenus *Mychothorax* Ruszky.

Dit subgenus is ook boreaal, en komt in de Baltische barnsteen voor.

11/. *L. acervorum* Fabr.

Deze mier komt niet zelden in Meijndel voor. Ze schijnt echter in Europa tot de